



LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

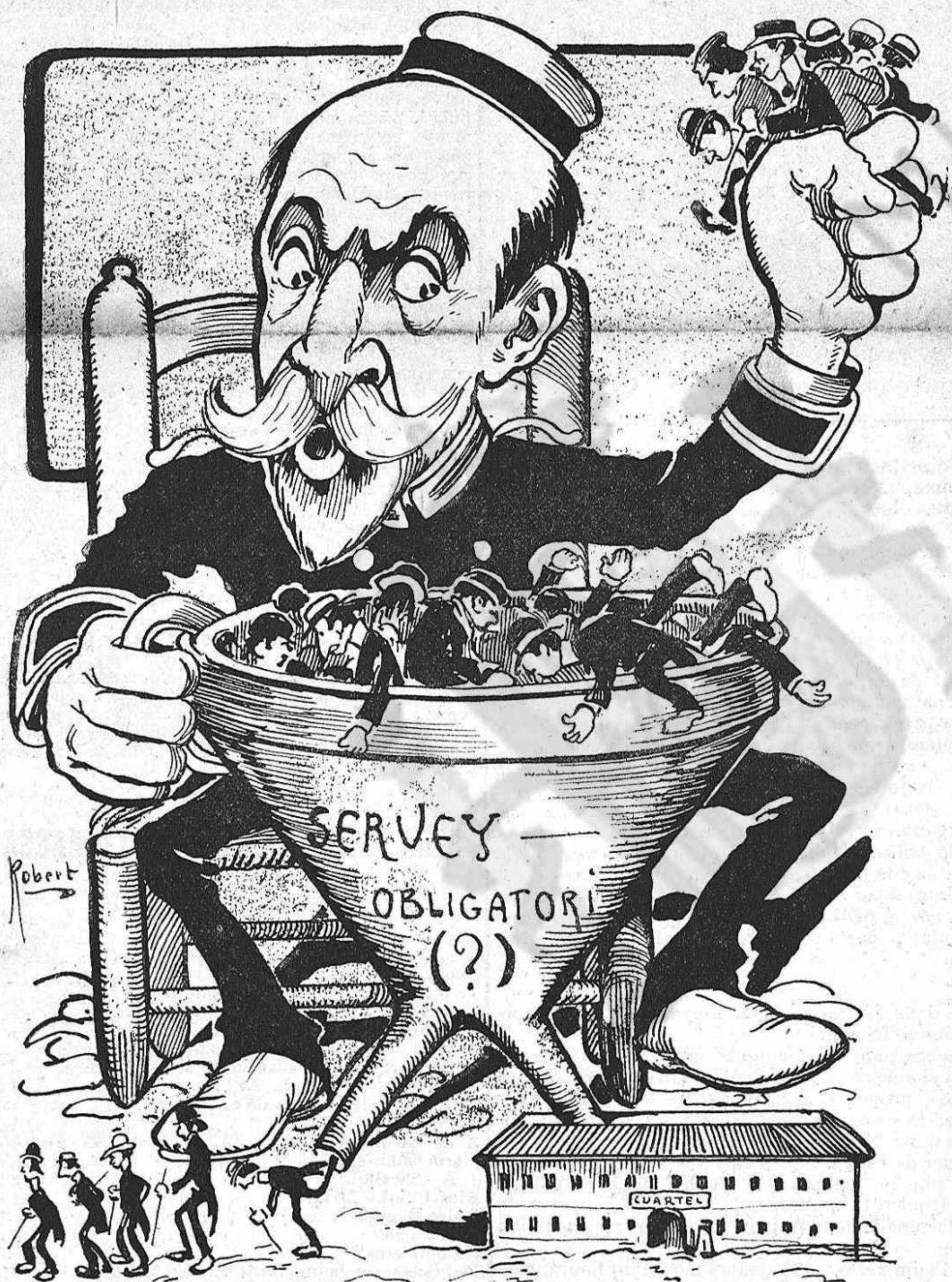
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Feta la ley...



Será de dos brochs: per l' un, els senyorets ¡já passeig!

per l' altre, 'ls tontos y 'ls pobres, ¡directament, al quartel

Aixó es tot lo que pot donarnos la monarquia: *nada entre dos platos*, com diuen els castellans. Y en efecte, entre 'l plat dels conservadors y 'l plat dels fusionistas, no hi ha res enterament; el buyt, el desgabell, el caos; no hi ha tant sols la quimérica esperansa de que la cosa pugui arreglarse de qual-sevol manera.

El projecte presentat per en Maura relatiu á la reforma dels Ajuntaments y las Diputacions, tothom el dona per mort.

Es, en efecte, un fet informe que tenint varios pares, no fa honor á cap d' ells. En Maura va inspirarse en un projecte de 'n Moret, y ara en Moret repudia tota intervenció en la gestació de aquest gament, alegant que al posarli las mans en Maura, 'l ha deixat fet un estropici, saturantlo de virus reaccionari concentrat en un cultiu escandalosament centralisador.

El Senat ha nomenat una Comissió dictaminadora, y la major part dels individus que la componen s' han declarat adversaris de l' obra de 'n Maura. Per tal motiu á la tal Comissió li han tret el motiu de Comissió encarregada de las honras fúnebres.

Cert que l' hora del suplici se demorará tot lo que 's pugui; pero ja ningú dupta de que junt ab el fet serà enterrat el seu pare. En Maura ha fracassat.

Com si no bastés aquesta etzegallada, l' Allende-salazar no ha volgut ser menos que 'l seu company de glórias y fatigas, y s' ha despenjat també ab un projecte relatiu á l' ensenyansa.

Quan tothom aspira á que aquest ram se vigorisi com á un dels medis més poderosos de contribuir á la regeneració de la patria; quan tothom voldria qu' Espanya seguís l' exemple de Alemania, després de las guerras napoleónicas y de Fransa, després de la catástrofe de Sedán, que á l' ensenyansa del poble fiaren son porvenir, l' actual ministre de Instrucció pública presenta un projecte que si arribés á ser ley acabaria ab la poca vida dels establiments oficials.

L' Estat que deuria mostrar un gran interés per que exercissin la deguda influencia en la cultura pública, fuig de amohinos y s' hi ajeu; fa renuncia casi completa de las sevas prerrogativas, y deixa bonament que las congregacions religioses s' apoderin de tot, investintlas de tota mena, de privilegis, á nom, aixó sí, de la Llibertat d' ensenyansa.

També aquest projecte insensat, lo mateix que 'l de 'n Maura, se considera mort. Pero encare que no arribi á encarnar en la realitat es ja abominable per las orientacions que senyala.

Precisa que 'l país se 'n fassi cárrech y obri en conseqüencia.

Davant de la impotencia funesta de aquestas situacions monárquicas empantenegadas fins á la nou del coll en el llot pestilent de la reacció y del clericalisme, no queda més que un remey, y aquest es la República.

A novas necessitats, novas institucions á propósit pera satisferralas.

PEP BULLANGA

ROBA BRUTA



N totas las nacions se fila una mica més prim que á Espanya en materia de respecte al sistema parlamentari. Qui 's presenta al Parlament ab un' acta bruta, ja pot tenir la seguretat de que á n' ell y al acta l' envian á passeig. No 's comprén allí que pugui tenir autoritat de legisla-

lador qui ha tractat d' entrar en el temple de las lleys, forçant el pany de la porta per medi del rusinyol.

No fa molts días un núcleo de diputats francesos se reunían al objecte de arbitrar un medi legal pera posar fi á la influencia corruptora del diner en las lluytas electorals, y segons sembla aquest medi van trobarlo. Es bastant enérgich; pero será efícas. Consisteix en lo següent: á tot candidat que 's probi que ha comprat vots, no sols se li anulará l' elecció, sino que ademés se l' incapacitará pera tornarse á presentar en un número determinat d' eleccions successivas. La incapacitat en cassos extrems fins pot ser perpetua.

Una ley aixis vindrá á destruir aquell immoral principi, segons el qual el diner tot ho pot. La democracia, que ha de viure exclusivament de la forsa de l' opinió, está en el cas de defensarse de las corrupcions y maldats dels compradors de conciencias. El diner, proclamat rey del mon, no ha de ser de millor condició que 'ls demés monarcas. La democracia francesa 'l destronará arrebantli quan menos el seu imperi polítich.

No ha arribat encare per Espanya l' hora de la moralitat electoral tan desitjada y tan necessaria, si 's vol que 'ls legisladors estiguin rodejats del prestigi qu' exigeix el cumpliment de la seva missió. Hi ha en las costums un número considerable de vicis inveterats, que mantinguts per las oligarquias, perpetuats pel caciquisme y acullits per una part del cos electoral venen subsistint, y aquestes vicis no 's destrueixen en un día, ni s' extirpan en un any.

Per acabar ab ells fora necessari que no tinguessin la sanció del Parlament.

Y per desgracia casi sempre la tenen aquesta sanció, sobre tot quan se tracta de favorir als amichs, als diputats que pertanyen á alguna de las agrupacions gubernamentals. No en vá procurar aquestas agrupacions tenir una gran majoria en la comissió d' actas, que hauria de ser escrupolosament depuradora, y de fet se converteix en cómplice y encubridora de tots els gatuperis.

Segons lo que 's va veient, la norma de la majoria de las comissions d' actas es sempre la mateixa:

—L' acta que s' está discutint es de un dels nostres? Donchs no cal pensarsh'hi més; se la favoreix ab un dictámen propici y ab aquest dictámen ja té la patent de immunitat perque la majoria del Congrés l' aprobi.

Ab aquest sistema de parcialitat podria donarse 'l cas de que la totalitat de la majoria de un Congrés, estigués composta de representants que deguessin l' acta al frau, al abús y á la práctica de tota mena de medis indignes. Sistema que si 's feya extensiu á l' administració de justicia en materia criminal, faria que sobressin els tribunals, els jutjes instructors y las salas de las Audiencias. Els mateixos criminals, dintre de las presons, podrian constituirse en Tribunals sentenciadors, entenent en totas las causas y absolvent per companyerisme, als autors dels delictes més monstruosos.

Per aquest camí sols se va á la injusticia y á la immoralitat. Y aixis no es extrany que las lluytas electorals prenguin á Espanya tan mal caràcter. La convenció del respecte que 's deu á la lliure voluntat dels electors y de que l' urna destinada á rebre 'ls sufragis deuria ser mirada com un objecte sagrat no es possible que 's formi en la conciencia pública, mentres se vegin preponderar la violencia, la corrupció, l' engany y 'l frau, eternament impunes.

Cert que la ley qu' en aixó es molt explícita y fins molt minuciosa, estableix la corresponent sanció penal contra l' us de aquestes medis reprohables y reprobats. Pero la major part de las vegadas, per no dir sempre que 's procura fer efectiva aquesta sanció, s' exigeix inútilment. Anys enrerera un ma-

LA SENMANA DE DIJOURS Á DIJOURS

QUI día passa any empeny.—Aquest rebregat refrán sembla ser el lema de l' actual situació conservadora.

Guanyar días, perdre 'l temps miserablement fins que vinguin las calors á dispersar als pares y als avis de la patria, aquest sembla ser 'l únich propósit dels que varen escalar el poder proclamant la necessitat de *hacer la revolució desde arriba*.

¡Galdosa revolució la qu' están fent!

Després de retrassar tot lo que van poder la celebració de las eleccions, una vegada aquestas han tingut efecte, se vé retardant ara tot lo que 's pot la constitució del Congrés, ab lo qual se logra aplassar indefinidament els debats que acabarian ab una situació que sobre haver contret tremendas responsabilitats, está minada per la discórdia y envenenada pel mútuo desafecte dels mateixos elements que la constitueixen.

La dificultat de sustituhirla entra per molt en aquesta especie de táctica negativa, basada en la impotencia.

Y com Deu Nostre Senyor protegeix sempre als que treballan en la seva vinya, 's diu que havia arribat a ferse construir una torre de recreo, evaluada en 18 mil duros.

Allà podrà consolarse de la seva dimissió, meditant al mateix temps sobre las grans ventajitas que proporciona la caritat ben entesa.

Jo encare no n' he vista cap; pero diuen que ja s' han posat en circulació.

Me refereixo a las pessetas novias, ab l' encuny de l' any present, en las quals el busto de D. Alfonso apareix vestint l' uniforme de capitá general.

Però vegin lo que son las cosas. Tot just havian sortit a llum las pessetas legítimas, que ja del mateix encuny ne circulavan de falsas.

Calculin a quin estat de decadencia hem arribat. Ja la monarquia no se sosté ni en las pessetas.

Han passat quinze días desde que l' alcalde Bolderes va encarregar-se de ventilar la qüestió del honor municipal.

Y que nosaltres sapiguem no s' ha adelantat un pas.

Y aixó que, segons diuen, l' alcalde s' alaba de tenir el fil de aquest honor.

Ja es tot lo qu' en aquests temps se pot tenir: el fil.

A Valls ha tingut efecte un miracle.

Unas monjas francesas que allí s' han establert inauguravan una iglesia ab una tronada, lo qual no deixa de ser un acte molt estrepitos de religiositat.

Donchs bé, va reventar un canó, y 'ls tacos de guix que comprinfian la pólvora van anar a petar sobre 'l pit del infelís, encarregat de fer els disparos, deixantlo mort en sech.

Preguntan ara ahont está 'l miracle?

Senzillament en que á conseqüencia de la explosió no vaji morir cap monja. ¡Ellas que tant suspiran per anarse'n al Cel lo més aviat possible!... Donchs, no hi ha més: fastidiarse!

L' altre día en Romero Robledo va dirigir alguns atachs als republicans.

Y ningú va contestarli.

Molt ben fet. De las payassadas de un elown, no hi ha que ferne cas.

Un orador dels que van anar á Poblet ab la bandera catalanista benehida pel Cardenal Cassanyas, va dir qu' ell privaria de dret electoral á tot ciutadà que assistís als cafés.

Naturalment, en els bons temps de D. Jaume el Conqueridor, de cafés no n' hi havia.

Y com els temps aquells son els que 'ls catalanistas tractan de restablir, aquí tenen explicada la tirria que pel café sent el company de causa que de tal manera va expressarse.

Ara no més falta que l' Eminentíssim excomuni qui als que vagin á pendre café, y de aquesta feta Catalunya 's colocalar al davant de las nacions més civilizadas.

¡Carrinclóns!

¿Saben cuántas mitras hi ha actualment en el Senat?

¡Divuit! Una dotzena y mitja!

Qualsevol extranger que ho veji, no podrá menos de recordarse del acte primer de l' Africana, y exclamará sense dúpte:

—Tenia rahó en Dumas: l' Africa comensa al Pirineu.

A Fransa tot sovint hi ha garrotadas entre 'ls catòlics y lliure-pensadors.

Els primers son els que menos motius tenen per queixarse, porque al cap-de-vall els lliure-pensadors s' han posat en condicions de competir ab el Papa. Volen fer cardenals y 'n fan.

A Sant Petersburg s' están celebrant grans festas commemorativas del segón centenari de la fundació de la ciutat.

Però porque vegin la naturalesa especial de aquestas festas, bastará saber, qu' en vigílas de celebrarse, la policia va omplir todas las presóns y molts altres edificis públics, per ser las presóns insuficients, de personas tingudas per sospitosas. Y ademés varen pendres precaucions extraordinarias, per evitar no sé quinas expansions.

Aixó tenen las festas purament autocráticas. Se fa tot lo possible pera divertir al poble, tenint-lo sempre ab l' ay al cor.

L' altre día un noy de 14 anys, va presentarse á la secretaría de la *Fraternidad republicana*, al objecte de adquirir una obligació de la *Casa del poble*.

Portava 100 pessetas, y eran sevas: ell se las havia guanyadas.

Fill de un honrat rajoler, s' aplica al treball, exercint l' ofici del seu pare, 'l qual per estimularlo té disposat que tot lo que guanyi fent rajolas, á las horas en que 'ls altres noys van á jugar, sigui per ell.

Y ell ha volgut que las 100 pessetas s' invertissin en bé de la causa de la República.

Aquest noy admirable, qual rasgo de serietat y desprendiment brilla en el cel de l' abnegació republicana, ab raigs d' afalagadora esperansa, 's diu Jaume Bartolomé.



El ministre de Marina pensa fé una nova esquadra, lo qual es com dir que pensa tirá uns quants milións al aygua.

¿El servey obligatori portat pels conservadors?

Hame dado en la nariz un olor com de bunyols.

Per bruta que duguis l' acta, si ets amich dels que governan, á copia de barra y vots ja veurás que neta 't queda.

¡Encare vindrán dihent que no progressém á Espanya!... En una senmana y mitja han entrat quatre cents frares.

Un fenómeno raríssim que no s' havia vist may: fa ja més de quinze días que 'l mauser no ha treballat.

Dins d' una gabia tancats un gos y un gat van trobarse. —¡Basta! Ja sé cóm se deyan: el gos, Silvela; el gat, Maura.

L. WAT



XARADA —¿Vols compadirte Carmeta sense dóldret, de bon grat, del meu cor prima girat

Camí del cementiri



—Puji, don Antoni...
—No, don Francisco: á vosté li toca primer.

d' aquell mal que tan apreta? Recorro á *tersa* bondat porque, segons tinch entés, tens *dos* parat ja exprofés per quan t' hajas maridat. Si no obras á la lleugera y vols que quedém entesos, veurás com d' aquí pochs mesos te porto al *tersa-primera*. Deslliura, donchs, aquell mot obrint tos llabis divíns, sóldam el cor fet bossíns.

—¿Que t' has cregut que soch tot!

J. COSTA POMÉS

MUDANSA

La senyora Florentina, demá marxa á La Bisbal y, portará una *total* á una *tot* de qui es padrina.

F. JOANET

TRENCA-CLOSCAS

ELÍAS MAS DE DAL
MALACA

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas el títul de un drama castellá.

M. ESPINA

ROMBO

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Sustituir els punts per lletres, de manera que llegidas vertical y horizontalment diguin: 1.ª consonant, 2.ª peix, 3.ª vegetal, 4.ª ofici de home, 5.ª animal, 6.ª número y 7.ª consonant.

S. CASELLAS G.

GEROGLÍFICH

L A

Mediterrá Atlántich
II II

A

PEP DE LA TIMBALA



Caballers: Albertet de Vilafranca, Un paleta, F. Doménech, Pep Badera, A. González, Antoine, Un salta tauells, Antoni Mercader, Joseph de Sans, J. A. (Sacalló), Lluís Esplopeja, Joan Catau, Alexandre Espina y J. Baradat A.: Han fet salat.

Caballers: A. Ribas Ll., J. Torrent M., S. Casellas G., F. Joanet, P. Anoharab, Ploma de cap d' ala, M. Trull, Santiago Codina, Quimet Pujol y Estevet de Vilanova: Pocas y bonas.

Caballers: J. Costa Pomés: Rebut y gracias.—Felip Coscolla: No 'ns aprofito.—Francisco Llenas: Agrahím l' envió.—Nunci de Marsá: No pot anar.—C. Arnal: Es una mica d' estar per casa.—J. M. de G.: No van malament.—Antón Ros: Ens agradan més las morenas.—P. Planas (Cartegena): Es molt descuidat tot aixó.—Joseph Claret: Massa claretat, massa.—Pere Vidal: Atapahits de inexperiencias.—F. Virgili R.: Aixó es mes vell que l' anar á Montserrat.—José Salla: Gracias per la bona voluntat. Li agrahím moltíssim.—Sisquet del full: Segons com y de quina manera.—Juan Sarret: Ho llegiré ab calma y lo que *fuere sonará*.—Compte: No serveix.—A. C.: Tením promés no publicar versos dedicats als morts, á menos que aquestes ens ho demanin.—Doctor Nin: Está molt bé. Ho guardaré per un número de ff de sigle.—M. Abrás: Dolent y torrat!—Antonet del Fabero: No está mal pero no está prou bé.—L. C. A.: Es massa fort tot aixó.—Florenç Grau y Trías: Trías y remenas, pero no hi trobas res aprofitable.—Pepis Colomista: No estém per *cansunetas*, que diu vosté...—Oílime Tilop: No senyor, avuy tampoch.—R. Parassol: Poca coseta.—M. Trebor: Ripió y altres cosas més.—Angel Vilanova: Potser vaji al Almanach.—Julia L. Pascual: Las sevas máximas m' han semblat molt mínimas.—J. Xampir: No va.—Un estorer de la Ronda: Aixó no es un epígrama, es una *estora*.—Samuel G. é L.: Veuré de compláurel.—Joanet de Gracia: Val més aixó que segons qué.—S. P., P. A., R. M., F. A. y A. V.: No 'ns ha sigut possible publicar las cartas rebudas de vostés.—Padri Drapayre: Aviat rebrá noticias.

MAGNÍFICHS RETRATOS

DE
D. Nicolau Salmerón
y
D. Alejandro Lerroux

Reproduhits de fotografia y cuydadosament tirats en cartulina superior, tamanyo 65 per 52 centímetros.

Cada un: UNA pesseta

SE VENEN PER TOT ARREU

¡Actualitat palpitant! ¡Género de temporada!

La semana entrant se posará á la venda el

VENTALL REPUBLICÁ

contenint, ademés d' artística alegoría simbolisant **Barcelona Republicana**, els retratos dels cinch diputats:

SALMERÓN—LERRUOX—VALLÉS—JUNOY y ANGLÉS

IMPRES A QUATRE TINTAS

Preu: 10 céntims

Advertim als senyors corresponsals que tan sols se servirán els pedidos en que 's demanin de sis VENTALLS per amunt.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª